



Εταιρεία Λαϊκής Βάσης

Αν εξετάσουμε προσεκτικά την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής μας τα τελευταία χρόνια θα διαπιστώσουμε ότι ήταν μια ανάπτυξη στρεβλή, χωρίς κανένα προγραμματισμό χωρίς καμιά υποδομή και οδήγησε στην καταστροφή του περιβάλλοντος που είναι σημαντικότερο προσόν της περιοχής μας και τη δημιουργία τουριστικών μονάδων που δουλεύουν με παθητικό και συντηρούνται με δάνεια.

Πέρα από την ευθύνη της πολιτείας που ήταν και είναι μεγάλη και δεν θα μας απασχολήσει εδώ πιστεύουμε πως σημαντικότερο ρόλο έπαιξαν και τα άτομα που ανέλαβαν να υλοποιήσουν την ανάπτυξη αυτή.

Άτομα εντελώς άσχετα με το τόπο μας και σε μεγάλο βαθμό άσχετα με τον τουρισμό με μοναδικό στόχο την κερδοσκοπία πάνω στο πανέμορφο τόπο μας και τα προνόμια που η πολιτεία θέσπισε για την ανάπτυξη του.

Έπεσαν σαν κοράκια για να τα κατασπαράξουν και τα δυό, και το τοπίο και τα προνόμια. Άχεται με το τόπο μας όχι μόνο δεν τον προστάτεψαν αλλά τον λεηλάτησαν.

Άσχετοι με το τουρισμό απέθλεπαν στο πως να τσεπώσουν τα δάνεια και όχι πως να δημιουργήσουν σωστές τουριστικές μονάδες.

Εμείς όμως οι κάτοικοι και ιδιοκτήτες αυτού του τόπου που τον δουλέψαμε και τον αγαπήσαμε που είμαστε σ' όλη αυτή τη διαδικασία; Ποιά είναι η συμμετοχή μας στη τουριστική ανάπτυξη του τόπου μας; Όλοι ξέρουμε πως είναι περιθωριακή, σχεδόν ανύπαρκτη. Μας πέρνουν τα κτήματά μας και για αντάλλαγμα μας δίνουν ένα DATSUN, ένα τρακτέρ ή κάποια άλλα καταναλωτικά αγαθά που γρήγορα εξανερμίζονται. Κάποιοι επαγγελματίες βρίσκουν πιθανά μια αποδοτική απασχόληση για ένα διάστημα που κρατάει όμως όσο και η στραβλή ανάπτυξη του τουρισμού μας.

Έτσι σήμερα που οι αμμουδιές τέλειωσαν και ανακόπηκε όπως ήταν φυσικό ο οικοδομικός οργασμός βρεθήκαμε να μην έχουμε ούτε κτήματα ούτε απασχόληση. Μας έμεινε ίσως κάποιο DATSUN που όμως όχι μόνο δεν αποδίδει κέρδος αλλά αντίθετα ξοδεύει βενζίνη.

Μπροστά σ' αυτό το αδιέξοδο μπαίνει σήμερα επιτακτικά το ερώτημα. Εμείς οι Νικητιανοί τι πρέπει και τι μπορούμε να κάνουμε;

Στο κείμενο αυτό ερώτημα εμείς οι νέοι της Νικήτης, οι νέοι του Σίθωνα απαντάμε: Πρέπει να πάρουμε στα χέρια μας την τουριστική ανάπτυξη του τόπου μας.

Συνέχεια στην 8η σελ.

Για να προστατέψουμε το τόπο μας απ' τη καταστροφή και τους αετονύχηδες.

Για να πετύχουμε στο τόπο σωστή τουριστική ανάπτυξη

Για να δώσουμε έσοδα στο χωριό μας

Για να βρουν δουλειά οι νέοι μας

ΠΡΕΠΕΙ

Όλοι οι Νικητιανοί να γίνουμε μέτοχοι της Εταιρείας λαϊκής βάσης.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΝΙΚΗΤΗΣ» Α.Ε.

Δηλώσεις συμμετοχής μόνο από Νικητιανούς μέχρι 30-6-83

Πληροφορίες Γατσούλια Δημήτρη, Νικήτη τηλ. 0375 - 22595

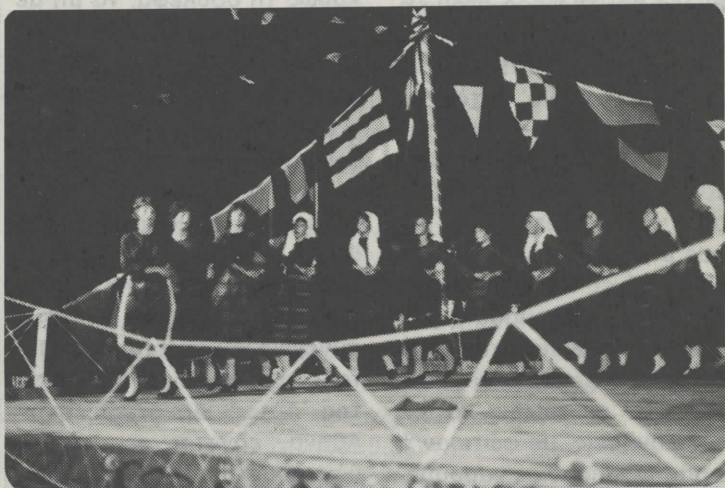
Μάντσιο Αντώνη Θεσ/νίκη 269.951

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΓΡΟΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ο Μελισσοκομικός συνεταιρισμός της Νικήτης είναι ο πρώτος αγροτοβιομηχανικός Συνεταιρισμός στην Ελλάδα. Αυτό τονίστηκε στο επιμορφωτικό σεμινάριο του

Υπ. Γεωργίας που άρχισε στη Νικήτη με μεγάλη επιτυχία για την επιμόρφωση των μελισσοκόμων με θέμα: «Οργάνωση μελισσοκομικού εργο-
Συνέχεια στην 4η σελ.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΝΙΚΗΤΗΣ



Πριν 4 χρόνια σε μια κρίσιμη για την Πολιτιστική μας παράδοση ώρα, όπου ο μηδενιστικός κατακλυσμός της εποχής ανατρέπει ή αμφισβητεί τα ίδια τα θεμέλια της ζωής, οι νέοι της Νικήτης έχοντας σαν μόνο κίνητρο την αγάπη για τον τόπο τους και την πίστη τους στην πολιτιστική τους κληρονομιά ξεκίνησαν μια δειλή προσπάθεια να φτιάξουν το χορευτικό συγκρότημα του Πολιτιστικού τους Συλλόγου. Η αναγκαιότητα της παρουσίας του ενισχύθηκε περιστασιακά για να καλύψει ένα μέρος τότε από τις εκδηλώσεις του προγράμματος του Κολυμβητικού διαπλου. Η πρώτη εμφάνιση του χορευτικού συγκροτήματος συγκέντρωσε τα χειροκροτήματα και τα κολακευτικά σχόλια των Νικητιανών αλλά και των ξένων που παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Οι προσπάθειες συνεχίστηκαν και στα επόμενα χρόνια με την ενεργό συμμετοχή πάντα των νεαρών κοριτσιών της Νικήτης. Η παρουσία όμως και η προβολή του χορευτικού

δυστυχώς περιορίστηκε στις εκδηλώσεις του διαπλου και στο τοπικό λαϊκό πανηγύρι των Αγίων Θεοδώρων. Τον τέταρτο χρόνο δηλαδή πέρσι έκανε την πρώτη του εμφάνιση στο αποκριατικό γλέντι του Σίθωνα.

Λίγο αργότερα ακολούθησε μια άλλη στο χορό του συλλόγου στη Θεσσαλονίκη, ενώ παράλληλα είχε αναλάβει την προετοιμασία του συγκροτήματος για τον νέο διαπλου η επαγγελματίας δασκάλα και μέλος του «Λυκείου Ελληνίδων Θεσσαλονίκης» Λίλη Δασύλλα η οποία διδασκε ταυτόχρονα και συνεχίζει να διδάσκει χορό στο συγκρότημα του Δήμου Καλαμαριάς που κάλυψε μέρος των εκδηλώσεων του Διαπλου του 1981. Όλες αυτές οι προσπάθειες είχαν σαν αποτέλεσμα η εμφάνιση του χορευτικού να βελτιωθεί σημαντικά.

Στη συνέχεια οι εμφανίσεις άρχισαν να πολλαπλασιάζονται (Αρναία, Πορταριά, Ν. Μουδανιά) καλύπτοντας διάφορες πολιτιστικές εκδηλώ-
Συνέχεια στην 7η σελ.

Ο στρατηγός Μακρυγιάννης στάθηκε μία από τις μεγαλύτερες φυσιογνωμίες της επανάστασης του '21 και – ίσως – η αντιπροσωπευτικότερη μορφή λαϊκού αγωνιστή με διαμορφωμένη και ξεκάθαρη πολιτική συνείδηση. Λίγο – πολύ όλοι γνωρίζουν τη δράση του στην επαναστατική περίοδο και περισσότερο στη διάρκεια της βαυαροκρατίας, τότε που η χώρα μας έζησε κάτω από τον πιό σκληρό δεσποτισμό. Ίσως όμως λίγοι πρόσεξαν πως ο Μακρυγιάννης μας κληροδότησε ένα πολύ σημαντικό βιβλίο – την ιστορία της ζωής του – κι αυτό γιατί ήταν αγράμματος.

Τα «Απομνημονεύματα» που μας άφησε κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά στην έξοχα μελετημένη έκδοση του Γ. Βλαχογιάννη το 1907. Να τι λέει για το έργο αυτό του στρατηγού ο Γ. Σεφέρης: «Από το '26, που έπεσαν στα χέρια μου τα Απομνημονεύματα, ως τα σήμερα, δεν πέρασε μήνας χωρίς να ξαναδιαβάσω λίγες σελίδες τους, δεν πέρασε εβδομάδα χωρίς να συλλογιστώ αυτή την τόσο ζωντανή έκφραση. Με συντρόφεψαν σε ταξίδια και σε περιπλανήσεις, με φώτισαν ή με παρηγόρησαν σε χαρούμενες και σε πικρές στιγμές. Στον τόπο μας, όπου είμαστε τόσο σκληρά κάποτε αυτοδίδακτοι, ο Μακρυγιάννης στάθηκε ο πιο ταπεινός αλλά και ο πιό σταθερός διδάσκαλός μου».

ΓΙΟΣ ΦΤΩΧΟΥ ΑΓΡΟΤΗ

Ο Μακρυγιάννης γεννήθηκε σ' ένα μικρό χωριό του Λιδωρικιού, του Αβορίτη, στα 1797. Στην οικογένειά του ήταν όλοι φτωχοί γεωργοί και βοσκοί, και δεν είχαν καμιά σχέση με τα «τζάκια» της Ρούμελης, που εκμεταλλεύονταν κληρονομικά το φτωχό χωρικό και κρατούσαν τον τίτλο του «κοτσάμπαση».

Όταν ο Μακρυγιάννης ήταν τεσσάρων χρόνων, το χωριό του εγκαταλείφτηκε μετά από επιδρομή των Τούρκων. Η οικογένειά του τράβηξε βιαστικά κατά τα δάση, για να γλυτώσει. Η μάνα του υποχρεώθηκε να τον αφήσει στο δάσος, καθώς το παιδί δυσκόλευε τη φυγή τους. Ύστερα όμως, μετανιωμένη, τον πήρε μαζί της και έφτασαν μετά από πολλές περιπέτειες στη Λειβαδιά. Από επτά χρονών ο

Ένας Έλληνας: Ο Μακρυγιάννης

Μακρυγιάννης έχασε τον πατέρα του και μπήκε στη δουλειά για το ψωμί. Αργότερα εγκαταστάθηκε στην Άρτα, παραγιός ενός πλούσιου συγχωριανού του. Στο χωριό του ποτέ δεν ξαναγύρισε από τότε.

ΑΠΟ ΤΗ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ

Γύρω στα 1820 μπαίνει στο μυστικό της Φιλικής Εταιρείας. «Μπήκα στο μυστικό, λέει ο ίδιος «κι εργαζόμουν για την πατρίδα και τη θρησκεία μου να τη δουλέψω λικρινώς, καθώς τη δούλεψα, να μη με πει κλέφτη και άρπαγο, αλλά να με ειπεί τέκνο της και γω μητέρα μου».

Όταν άναψαν τα πρώτα τουφέκια του Αγώνα, τον βρίσκουμε στην Πάτρα, όπου έρχεται σε συνεννοήσεις και μαζεύει πληροφορίες. Στην Άρτα τον πιάνουν για να τον κρεμάσουν. Ξέφυγε και στη συνέχεια αγωνίζεται στο Πέτα, στην πολιορκία και άλωση της Άρτας. Αργότερα, στην Αθήνα, έρχεται σε σκληρή σύγκρουση με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο και το Γκούρα. Έτσι αρχίζει η πολεμική του δράση. Από τον Απρίλη του '22, που τον βλέπουμε οπλαρχηγό τεσσάρων χωριών των Σαλώνων στην Ανατολική Ελλάδα, ως τις μάχες του Πειραιά, τον Απρίλη του 1827, ο Μακρυγιάννης αγωνίζεται ακατάπαυστα.

Και ήρθε η απελευθέρωση. Με τον ερχομό του Καποδίστρια και κύρια του Όθωνα αρχίζουν οι τραγικές παρεξηγήσεις ανάμεσα στους παλιούς επαναστάτες και τους κυβερνήτες της Ελλάδας. Ένα μακρύ δράμα παίζεται ανάμεσα σε αφηρημένες ιδέες και μια ζωή που ξέσπασε για να ελευθερώσει ένα βασανισμένο έθνος, αντίθεση, αλλά και πονεμένη, με ανοιχτές ακόμα τις πληγές από την πρόσφατη τρομαχτική πάλη.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΝΑ

Οι τότε κυβερνήτες της Ελλάδας, είχαν ν' αντιμετωπίσουν ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα: ναβάλουν τάξη στο χάος, να νοσηλέψουν, να ψυχώσουν ένα λαό που πέρασε

φριχτές δοκιμασίες για τη λευτεριά του. Και ποιά ήταν το αποτέλεσμα της διακυβέρνησης που εφάρμοσαν; Ο τόπος μοιρασμένος σε στρατιωτικά τιμάρια, που όπως – όπως μπορούσαν να θρέψουν τα πεινασμένα απομεινάρια των παλιών πολεμιστών. Τα χρήματα των ξένων δανείων σπαταλημένα για τη συντήρηση του βαυαρικού στρατού, που απόβλεπε στη διαφύλαξη της «έλεψ Θεοῦ» μοναρχίας του Όθωνα. Μ' αυτόν το στρατό διάλυσαν και καταδίωξαν τους παλιούς αγωνιστές, τους φοβερούς αυτούς αγριάνθρωπους, όπως του αποκαλούσαν. Μια απάντηση του Μακρυγιάννη στον αντιβασιλέα Αϊντέκ δείχνει τη στάση του σ' αυτό το ζήτημα: «Δεν ξέρω εγώ ψέματα. Όταν χαθεί η πατρίδα μου, ούτε ο βασιλιάς μ' έχει υπήκοον του, ούτε εγώ βασιλέα. Και γι' αυτό χρειάζεται δικαιοσύνη απο σας κι όχι φοβέρες με μπαγενέτες».

Ο λαϊκός αγωνιστής μας από τα χρόνια του Καποδίστρια ακόμα δεν αντέχει να βλέπει το άδικο να πνίγει το δίκιο, δεν υποφέρει να βλέπει την κατάντια των συναγωνιστών του. Γράφει λοιπόν «Πατρίς, να μακαρίζεις γενικώς όλους τους Έλληνες, ότι θυσιάστηκαν για σένα, να σ' αναστήσουνε, να ξαναειπωθείς άλλη μια φορά ελεύθερη πατρίδα, που ήσουν χαμένη και σθημένη από τον κατάλογο των εθνών. Όλους αυτούς να τους μακαρίζεις. Όμως να θυμάσαι και να λαμπρύνεις εκείνους που πρωτοθυσιάστηκαν στην Αλαμάνα, πολεμώντας με τόση δύναμη Τούρκων, κι εκείνους που αποφασίστηκαν και κλείστηκαν σε μια μαντρούλα με πλίθες, αδύνατη, στο χάνι της Γραβιάς... κι εκείνους που αγωνίστηκαν σα λιοντάρια στη Λαγκάδα του Μακρυνόρου, όπου πολεμήθηκαν συγχρόνως σ' αυτές τις δύο θέσεις που 'ναι τα κλειδιά σου – ένα η πόρτα του Μακρυνόρου, και τ' άλλο των Θερμοπυλών... Αυτήνοι ψύχωσαν εκείνους που πολιορκούσαν τους ντόπιους Τούρκους και φρουρές και νησιτικούς κι αδύνατους τους

περιλάβαν και τους σφάζαν σαν τραγιά. Και τέλος πάντων, πατρίδα, αυτήνοι κατατρέχονται από τους Εκλαμπρότατους, από τους εξοχώτατους, από τον Κυβερνήτη σου κι αδελφούς του. Ο Αγουστίνος κι ο Βιάρος αυτήνων των σκοτωμένων τις γυναίκες και τα κορίτσια κυνηγούν. Αυτούς τους αγωνιστάς κατατρέχουν και τους λένε να πάνε να διακονήσουν: «Ποιός σας ειπε», τους λένε, «να σηκώσετε άρματα να δυστυχήσετε;».

Όσο προχωρεί ο Μακρυγιάννης στην εξιστορία του επιτίθεται με όλο και σφοδρότερο τρόπο στους πολιτικάντηδες και πατριδοπατέρες της εποχής του, δείχνοντας έτσι την προοδευτικότητά του.

«Σας ερωτώ, εσάς τους Εκλαμπρότατους και μεγαλόγνωσους πολιτικούς της Ελλάδος αρχή και τέλος: αν ήρθατε από καλωσύνη να μας φωτίσετε, να μας λευτερώσετε, διατί να χυθούν αυτά τα αίματα, όπου χύθηκαν και η πατρίδα να είναι εις την κατάσταση όπου είναι και σήμερα, και να γίνει αντείνη η δυστυχία γενικώς εις τους τίμιους ανθρώπους; Και να θέλουν οι Άγγλοι, οι Γάλλοι, οι Ρούσσοι, οι Αυστριακοί ή άλλο κράτος να μας κυβερνήσουν με το μέσον το δικό σας;»

Στα παραπάνω διαγράφεται ξεκάθαρα η στάση του στρατηγού προς τους ξένους προστάτες της Ελλάδας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Αυτοί οι λόγοι τον σπρώχνουν να εργαστεί συνωμοτικά για το γκρέμισμα της απολυταρχίας, αφού μύησε στα σχέδιά του διαλεχτούς και φιλελεύθερους πολιτικούς και στρατιωτικούς, κι ανάμεσά τους το συνταγματάρχη Καλλέργη. Κι ο λαϊκός ξεσηκωμός της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 ανάγκασε τον Όθωνα να αναγνωρίσει την πολιτική μεταβολή με την υπογραφή του και να παραχωρήσει το σύνταγμα, που όμως δεν άργησε να καταπατήσει. Κι ο Μακρυγιάννης, άγρυπνος ως την τελευταία του πνοή στάθηκε κοντά στο λαό και αγωνίστηκε για τις πολιτικές ελευθερίες. Στα 1852 οργάνωσε νέο κίνημα ενάντια στο βασιλιά. Μα οι ενέργειές του προδόθηκαν και την άλλη μέρα η αστυνομία έσυρε το γέρο κι άρρωστο

Συνέχεια στην 3η σελ.

Νικητιανές Ιστορίες

Η στήλη αυτή φιλοδοξεί να προσφέρει στους αναγνώστες ιστορίες ανθρώπων του χωριού μας ποικίλου είδους, πράγμα που και στο παρελθόν έχει κάνει. Η παράθεση των συμβάντων κατά το μάλλον ευχάριστων γίνεται με όλο το πλήρη σεβασμό που γι' αυτούς τους συγχωριανούς μας έχουμε.

— Ο Μπάρμπα — Γιάννης είχε και αυτή την ειδικότητα, αυτό το «στοιχείο» πάνω του, να αλλάζει ρούχα στους πεθαμένους. Μακάβριο και ανατριχιαστικό βέβαια αλλά απαραίτητο όμως μια και για πολλά χρόνια είχε λυθεί ένα ... μεγάλο πρόβλημα.

Κάποτε λοιπόν πέθανε ένας ξάδελφός του και πήγε όπως πάντα, και για ένα λόγο παραπάνω να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Αφού έβγαλε το σακκάκι του και το κρέμασε στο καρφί της πόρτας (η κρεμάστρα τότε ήταν πολυτέλεια) άρχισε να ξεντύνει το νεκρό. Αφού τέλειωσε άρχισε

να του φοράει άλλα ρούχα όπως συνηθίζεται και τώρα. Πάνω στη σβελλάδα του όμως ξεκρέμασε το σακκάκι του απ' το καρφί και το φόρεσε στο νεκρό. Έτσι θεωρώντας τη δουλειά του τελειωμένη κάθισε να πιει καφέ με συγγενείς και φίλους του νεκρού. Οι γυναίκες χωρίς να καταλάβουν τίποτα τέλειωσαν και τα υπόλοιπα που χρειαζόταν (τύλιγμα με σεντόνι, λουλούδια κλπ.) και έτσι όλα ήταν έτοιμα.

Μετά από μερικές ώρες σηκώθηκε ο Μπάρμπα — Γιάννης να φύγει. Φτάνοντας στη ... κρεμάστρα αντιλήφθηκε το λάθος που είχε κάνει και άρχισε γρήγορα να ξεντύνει το νεκρό. Αφού πήρε το σακκάκι του έφυγε, δίνοντας στον εαυτό του την υπόσχεση να είναι πιο προσεκτικός τις άλλες φορές.

Ήταν το πρώτο του λάθος στην τριακονταετή «προσφορά» του.

Καζάνης Γιώργος.

Ένας Έλληνας: Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Συνέχεια από την 2η σελ.

στρατηγός σ' ανήλια μπουντρούμια, με κάθε είδους προπηλακισμούς. Κι αφού συστήθηκε στρατοδικείο και τον καταδίκασαν σε θάνατο έβγαλαν διαταγή να σταλεί στις φυλακές του Παλαμηδίου, απ' όπου τελικά βγήκε στα 1854.

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Την αιτία της ελληνικής επανάστασης και του ολέθρου των τυράννων τη διατυπώνει στ' Απομνημονεύματά του ο Μακρυγιάννης με μια λέξη στο στόμα ενός αντιπάλου, όπως ο Αισχύλος βάζει τους εχθρούς να μιλούν για την καταστροφή της Σαλαμίνας: «Θα χαθούμε, γιατί αδικήσαμε». το περιεχόμενο της γραφής του είναι ο ασταμάτητος και τραγικός αγώνας ενός ανθρώπου, με όλα τα ένστιχτα της φυλής του ριζωμένα βαθειά στα σπλάχνα του αναζητά τη λευτεριά συνδυσμένη με το δίκιο και την ανθρωπιά.

Ο Μακρυγιάννης είναι ο αγράμματος στρατοκόπος ενός μεγάλου βίου, που με τόση προσπάθεια αποτυπώνει στο χαρτί τα πράγματα που τον πονάνε και τον αγγίζουν

τη συνείδηση, είναι ο μαντατοφόρος της αδιάσπαστης λαϊκής μας παράδοσης, κι έρχεται να μας πει με τη φωνή πολλών ανθρώπων τι είμαστε και πως είμαστε εμείς οι ίδιοι.

Και μείς με τη σειρά μας το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να κουβεντιάζουμε με γνωσ.τύς και άγνωστους φίλους: να προσέχουμε τα μηνύματα και αυτών και των αληθινών πνευματικών προγόνων μας: να καθαρίζουμε τη συνειδησή μας από τις πρόσκαιρες φαντασιοπληξίες: να πιστεύουμε τέλος πως ένας τόσοσ μεγάλος πόνος, σαν αυτόν που πέρασε και εξακολουθεί κι ένα σημείο να περνά η πατρίδα μας, δε μπορεί παρά να οδηγήσει σε μια μεγάλη ανάσταση. Κι αν αυτό κάποτε γίνει, τότε είναι πολύ πιθανό, πως στη χώρα μας, όπου οι ανθρώπινες αξίες είδαν το φως, οι πραγματικά φωτισμένοι και μορφωμένοι θα καταλάβουν πως η παιδεία της ψυχής τους θα έχει πολλά να ωφεληθεί από ένα έργο σαν του Μακρυγιάννη, που είναι η συνείδηση ενός ολοκλήρου λαού: μια πολύτιμη διαθήκη.

Κάλφα Ξανθούλα

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ιωακείμ — Χονδρογιώργη

Αντίο

Γραμμένο τον Ιούνιο του '81

*Σε λίγο θάπρεπε να φύγω οπωσδήποτε.
Και συ μετράς και ζυγίζεις τα αισθήματα.
Ύστερα βουλιάζεις μέσα στη σιωπή και την άρνηση.
Τραβιέσαι μακριά σ' ένα απλό άγγιγμα.
Μα τώρα ξέρεις καλύτερα πως πρέπει να φύγω.
Δως μου το χέρι σου γι' απόψε λίγο
Κι ύστερα αν θέλεις πες μου ένα αντίο
Το ύστερο αντίο.*

Ξεφυλλίζοντας τη προτελευταία σελίδα

Γραμμένο τον Ιούνιο του 1980
στον Άραξο στις τελευταίες μέρες
στρατιωτικής μου θητείας

*Για το τέλος ετοιμάζαμε άλλα όνειρα
Ρίχνοντας ανύποπτοι ολόγυμνες αλήθειες
Στα δίχτυα αινιγματικών ψαράδων
Θέλοντας να σμίξουμε τις χαμένες ελπίδες μας
Με το αδιάκοπο ψιθυριστό σου παράπονο.
Αδικά! Και 'δω δε περίσσεψαν αισθήματα.
Στα θράχια της θάλασσας απάνω
Ζυγίσαμε δέκα κιλά λάδι με δέκα κιλά φιλότιμο
Κι ολοένα το λάδι έβγαине βαρύτερο
Μα σ' αυτό το ξεθωριασμένο τοπίο έμεινε ένα χαμόγελο
Να θυμίζει σ' αυτούς που ολοένα έρχονται
Πως κάποτε εδώ κάτω συμβιβάστηκε
Το κορίτσι σου με μια άδεια
Τα δέκα κιλά λάδι με μιά άδεια
Το καινούργιο μας όνειρο είναι πιο κοντά στο φως
Φτιαγμένο δίχως θύμηση, δίχως έρωτα*

ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορηθήκαμε την έκδοση της μαθητικής εφημερίδας «ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ» καρπό της πολύπλευρης δραστηριότητας των μαθητών της Α1 Λυκείου Πολυγύρου.

Στόχος τους όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν στο πρώτο τους τεύχος ν' ακουστεί η φωνή των μαθητών πέρα από τις μαθητικές αules, πέρα από τα γραφεία των καθηγητών, να εκφραστούν ελεύθερα, να αυτοσχεδιάσουν...

Οι μαθητές του Πολυγύρου με τους «Αργοναύτες» εγκαινιάζουν μια καινούργια πορεία που χάραξε με τους αγώνες της η αδούλωτη νεολαία μας ενάντια στη συσπειρωμένη αντίδραση που την ήθελε πάντα φιμωμένη κι αμέτοχη στη λήψη των αποφάσεων που την αφορούσαν.

Αποτέλεσμα της μακρόχρο-

νης πάλης της νεολαίας μας ο μαθητικός συνδικαλισμός όνειρο και επιθυμία γενιών και γενιών, έρχεται μέσα απ' τις ελεύθερες φωνές των μαθητών να συντρίψει το μύθο της «Πολιτισμένης Νεολαίας» που ξέρει να χειροκροτά, αλλά δεν έχει το δικαίωμα να κρίνει και να τολμά.

Οι Αργοναύτες δεν πρέπει απλά να είναι το «σχολικό εφημεριδάκι αλλά όργανο μάχης και προβληματισμού όλης της Χαλκιδικιώτικης μαθητικής νεολαίας σε μια προσπάθεια διατήρησης της πολιτιστικής μας ταυτότητας και βελτίωσης της ποιότητας της ζωής του λαού μας. Στόχος σας να περάσει η μικρή σας εφημερίδα σε κάθε Χαλκιδικιώτικο σπίτι.

Εμείς σας συχαίρουμε και σας ευχόμαστε μέσα απ' το εξώφυλλό σας «νάνα μακρύς ο δρόμος σας».

Κώστας Καρακुरιαζής

Οριοθέτηση του προβλήματος

Καθημερινή πραγματικότητα αποτελεί η μετάδοση απ' τα κρατικά μέσα ενημέρωσης, και η αναγραφή απ' τον τύπο γεγονότων τα οποία αυτά καθ' εαυτά αποτελούν τιμωρητές απ' το νόμο πράξεις. Πολλές φορές μάλιστα ο τύπος προβαίνει σε δημοσίευση προσώπων που φέρονται σαν «πρωταγωνιστές» συμβάντων που έχουν απασχολήσει τη κοινωνία και την έννομη τάξη, χαρακτηρίζοντάς τα σαν ενόχους χωρίς να έχει προηγηθεί καταδικαστική απόφαση, παραβλέποντας τον σωστό όρο σαν **υπόπτων** π.χ. κλοπής, ανθρωποκτονίας, σωματικής βλάβης κ.λ.π.

Στην αντίληψη του γράφοντος έπεσε πριν λίγο καιρό μια είδηση γραμμένη σε τρεις γνωστές εφημερίδες όπου αναφερόταν μια δολοφονία αλλοδαπού. Μετά 5 μέρες σ' αυτές τις ίδιες ήταν διατυπωμένη η φράση «εντοπίστηκαν οι ένοχοι του άτυχου ξένου» συνδυαζόμενη με παράθεση φωτογραφιών και ονομάτων ωρισμένων ατόμων.

Η αναφορά αυτή θα αποτελέσει την αρχή για μια ανάλυση του τίτλου του σχετικού άρθρου σε μια προσπάθεια σύλληψης του προβλήματος που συγχέεται με τη προσ-

βολή κάποιου προσώπου, όταν το δικαίωμα να προστατέψει την υπόστασή του συμπλέκεται με το δικαίωμα του κοινού για πληροφόρηση.

Κατ' αρχήν. Ποιά είναι τα όρια της δημοσιότητας που έχουν το δικαίωμα να δώσουν οι εφημερίδες η τηλεόραση και το ραδιόφωνο αναφορικά με πράξεις ή περιστατικά που οπωσδήποτε συντελούν στη μείωση τιμής κατονομαζόμενου προσώπου; Γιατί σίγουρα είναι μείωση της τιμής όταν αποκαλείσαι κλέφτης, ή δολοφόνος ενώ ακόμα δεν έχεις κριθεί απ' το δικαστήριο εκτός βέβαια απ' την περίπτωση που συλλαμβάνεσαι επ' αυτοφώρω οπότε υπάρχει βεβαιότητα για το πρόσωπο του δράστη.

Πρώτα - Πρώτα θα ήταν ελάχιστα πειστικός ο ισχυρισμός ότι όλη η δημοσιότητα με τις αποδιδόμενες κατηγορίες, τα ονόματα τις φωτογραφίες και τις λεπτομερείς περιγραφές δεν συνιστούν τάχα διασυρμό των κατονομαζόμενων προσώπων (στο παράδειγμα του αλλοδαπού). Και μπαίνει το ερώτημα. Άραγε έχουν το δικαίωμα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να συμβάλλουν σ' αυτό το διασυρμό;

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Τί ορίζει το Σύνταγμα 1975

Για τη θεμελίωση μιας ασφαλούς επιχειρηματολογίας κατ' ανάγκη θα στηριχθούμε σε ωρισμένες νομικές διατάξεις που διασφαλίζουν και κατοχυρώνουν δικαιώματα και αξιώσεις στο πλέγμα του κοινωνικού φαινομένου: Στις αυξημένης τυπικής ισχύος διατάξεις (2 και 5) του συντάγματος που διακηρύσσουν απερίφραστα η μεν πρώτη ότι «ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας» η μεν δεύτερη «ο καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα τη προσωπικότητά του».

Θεμελιώδεις διατάξεις μη υποκειμένες σε αναθεώρηση, αποτελούσες καινοτομία στο σύνταγμα του 1975 έγιναν η βάση για την ευθυγράμμιση της Ελληνικής συνταγματικής τάξης προς τις αντιλήψεις που κυριάρχησαν στον διεθνές χώρο ύστερα απ' το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μετά τη συντριβή των φασιστικών καθεστώτων τα οποία είχαν εξευτελίσει τον άνθρωπο.

Προς κατοχύρωση δε του θεμελιακού κανόνα του άρθρου 2 προβλέπονται κυρώσεις ποινικού και αστικού χαρακτήρα ενάντια σε κάθε

αθέμιτη προσβολή της προσωπικότητας.

Έτσι με μια πρώτη ματιά θα έλεγε κανείς ότι η συναντούμενη στο προαναφερθέν δημοσιότητα καθώς και εκείνη που συναντάμε καθημερινά σε χίλιες δυο ανάλογες περιστάσεις αποδοκιμάζεται απ' την συνταγματική και την έννομη τάξη μας.

Όμως παράλληλα το σύνταγμα στο άρθρο 14 κατοχυρώνει το δικαίωμα καθενός μας στη πληροφόρηση. Δικαίωμα να προσφέρει κανείς πληροφόρηση καθώς και δικαίωμα νάναι δίκτης πληροφόρησης. Αυτό είναι πολύ βασική ατομικό και πολιτικό δικαίωμα αφού αποτελεί προϋπόθεση για τη διαμόρφωση υπεύθυνης γνώμης απ' το πολίτη.

Η πληροφόρηση και μάλιστα η γρήγορη και μαζική πληροφόρηση είναι μια πραγματικότητα του δημόσιου βίου μας που δεν μπορούμε να αρνηθούμε. Έχει βέβαια η πληροφόρηση αυτή και το αρνητικό στοιχείο ότι διασύρονται όπως είπαμε κατονομαζόμενα πρόσωπα με το να πέφτουν τα φώτα της δημοσιότητας πάνω σε πράξεις ή περιστατικά τα οποία χωρίς την ανάμιξη των μέσων μαζικής ενημέρωσης

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΓΡΟΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

στασίου, εμπορία και ασθένειες μελισσών» διάρκειας 20 ημερών. Παραβρέθηκαν ο Νομάρχης Χαλκιδικής κ. Μαυρίδης, ο δ/ντης Δ/σης Γεωργίας, Υπ. Βόρειας Ελλάδας, μαζικοί φορείς και πλήθος κόσμου από τα χωριά της Σιθωνίας.

Η επιλογή του χωριού μας για το ξεκίνημα αυτών των σεμιναρίων πιστεύουμε ότι και τιμά όλους μας ιδιαίτερα το μελισσοκομικό συνεταιρισμό.

★ ★ ★

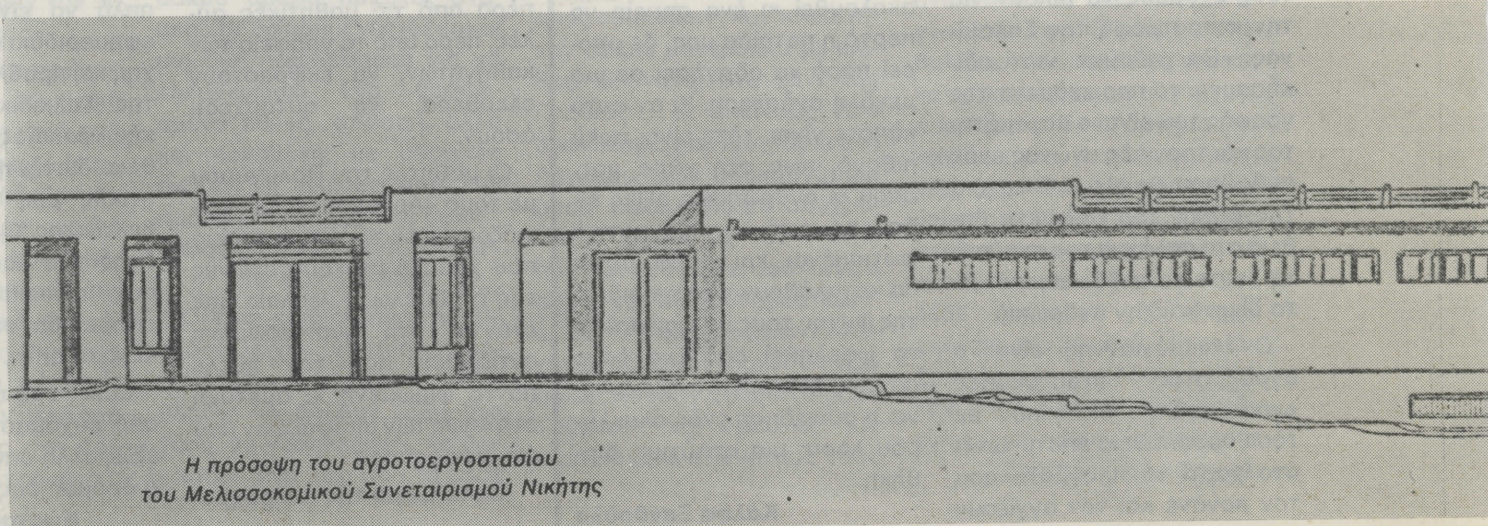
Το εργοστάσιο είναι μιά προσπάθεια που ξεκίνησε πριν από δύο χρόνια φτάνει πλέον στο τέλος. Το αγροτοεργοστάσιο του μελισσοκομικού

συνεταιρισμού Νικήτης για την επεξεργασία και την τυποποίηση μελιών μπήκε στην ευθεία. Με απόφαση της ΑΤΕ και με πολύ ευνοϊκούς όρους εγκρίθηκε η δανειοδότηση του με 77.000.000.

Η κατασκευή του εργοστασίου προβλέπεται να αρχίσει σύντομα αφού πρώτα ολοκληρωθούν οι μελέτες που

προβλέπουν επεξεργασία - τυποποίηση και εμπορία 1.000 τόννων μελιού το χρόνο.

Ο μελισσοκομικός συνεταιρισμός ξεκινώντας από τώρα την οργάνωση του εργοστασίου του αποφάσισε τη προσληψη ενός υπαλλήλου που θα εκπαιδεύσει κατάλληλα και έγκαιρα.



Η πρόσοψη του αγροτοεργοστασίου του Μελισσοκομικού Συνεταιρισμού Νικήτης

ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΞΙΑ

θα είχαν γίνει αντιληπτά από ελάχιστα άτομα.

Πως θα αξιολογηθεί λοιπόν αυτή η πραγματικότητα;

Είναι μιά παράνομη προσβολή της ανθρωπίνης αξίας ή είναι ένα αναγκαίο κακό που πρέπει να ανεχθεί το άτομο χάριν του συμφέροντος της ολότητας να μαθαίνει το κάθε τι που γίνεται στον εξωτερικό κόσμο; Ποιό πρέπει να είναι το αντικείμενο ενημέρωσης;

Το μόνο σίγουρο είναι ότι η απάντηση δεν μπορεί να δοθεί ολοκληρωτικά ούτε απ' τη μια ούτε απ' την άλλη μεριά οι φορείς των μέσων πληροφόρησης έχουν το δικαίωμα να προχωρήσουν στην ενημέρωση της κοινής γνώμης με τον εξής περιορισμό.

Τα γεγονότα πρέπει να είναι αληθινά και η περιγραφή τους πρέπει να είναι απαλλαγμένη από εκτιμητικές κρίσεις που δεν στηρίζονται σε αδιαφιλονίκητα γεγονότα. Η δημοσιότητα δεν πρέπει να προχωρεί σε γεγονότα ακόμη και αληθινά που ανήκουν στο χώρο εκείνο που η έννομη τάξη σέβεται ως απαραβίαστη σφαίρα απομόνωσης του ανθρώπου π.χ. απόρρητο της αλληλογραφίας του. Και ακόμη θα πρέπει να δίνεται σε κάθε θιγόμενο πρόσωπο η δυνατότητα να παρουσιάσει και τη δική του εκδοχή. Έτσι μ' όλα αυτά θα πρέπει να δεχτούμε ως αναγκαίο κακό τη δημοσιότητα που δίνεται με ονόματα, φωτογραφίες, λεπτομερειακές περιγραφές αναφορικά με τη σύλληψη προσώπων που κατηγορούνται για τέλεση αξιόποινων πράξεων. Το ίδιο ισχύει και όταν ο κρα-

τούμενος ομολογεί την αλήθεια των ερευνημένων γεγονότων.

Εκείνο όμως που δεν επιτρέπεται να γραφεί πρόωρα είναι η ενοχή του κατηγορούμενου και αυτό μέχρι τη διάγνωση της ενοχής απ' το δικαστήριο οπότε δίνεται η λύση στο υπό αμφισβήτηση θέμα. Και μέχρι να γίνει τούτη η διάγνωση όλη η διαδικασία πρέπει να διέπεται απ' το **Τεκμήριο αθωότητας** του κατηγορούμενου (που σημαίνει ότι δεν είσαι ένοχος εφ' όσον έχει κριθεί με δικαστική αμετάκλητη απόφαση) το οποίο αποτελεί εκδήλωση σεβασμού στην αξιοπρέπεια του ατόμου.

Προσωπικότητα Στοιχειοθέτηση και σφαίρα επέμβασης σ' αυτήν

Σε συνάφεια μ' όλα αυτά, ειδικευση της συνταγματικής επιταγής του άρθρου 2 είναι το γενικό δικαίωμα της προσωπικότητας που βρίσκει αναγνώριση στα νομοθετήματα του Αστικού Δικαίου. Η σφαιρική προστασία του δικαιώματος αυτού περιλαμβάνει τη φυσική - ηθική - πνευματική υπόσταση του ατόμου (ζωή, σωματική ακεραιότητα, συναισθηματικός κόσμος, τιμή, ατομική ζωή, σφαίρα του απόρρητου).

Η με την έννοια αυτή προσωπικότητα δεν αναγνωρίζονταν πάντα απ' το νόμο. Αρκεί να θυμηθούμε ότι η εξόντωση εκατομμυρίων Εβραίων επί καθεστώτος Χιτλερικού ολοκληρωτισμού αποτελούσε την επίφαση της νομιμότητας απ' την απάνθρωπη κατασκευή «προσωπικότητα έχει όποιος ανήκει

στον γερμανικό λαό (αρεία φυλή). Στο λαό ανήκει όποιος έχει γερμανικό αίμα». Γνωστό είναι το σκάνδαλο Λέμπεσμπορν.

Σήμερα ακόμα απαρνούνται φανερά την προσωπικότητα στη Νότια Αφρική με κριτήριο το χρώμα της επιδερμίδας. Το δικαίωμα της προσωπικότητας δίνει την αξίωση στο φορέα να ζητήσει σεβασμό από κράτος και ιδιώτες. Η οριοθέτηση αυτού του δικαιώματος πρέπει να γίνει με ωρισμένο μέτρο, ώστε να αποκλειστούν οι περιπτώσεις διείσδυσης στη σφαίρα του όταν αυτή γίνεται χωρίς νόμιμο δικαίωμα.

Σαν το πιό πρόσφορο μέτρο είναι ο διαχωρισμός σε δημόσια και ιδιωτική σφαίρα ζωής.

Έτσι θα μπορέσουμε να προσθέσουμε στην προαναφερθείσα περίπτωση προσβολής της αξίας του ανθρώπου με δημοσιεύσεις που δεν στηρίζονται σε βέβαια γεγονότα (μη διάγνωση της δίκης για να αποφανθεί το δικαστήριο οριστικά) και άλλες περιπτώσεις προσβολής της αξίας του ανθρώπου, πιο ειδικά της προσωπικότητας. Δημόσια σφαίρα, είναι αυτή στην οποία κινούνται τα πρόσωπα της σύγχρονης ιστορίας και επικαιρότητας δηλ. τα πρόσωπα που απευθύνονται στη δημοσιότητα ή τα οποία με τα έργα τους τη δουλειά τους προσελκύουν τις προτιμήσεις της κοινής γνώμης. Αντίθετα ιδιωτική χαρακτηρίζεται κάθε άλλη σφαίρα.

Συμπεράσματα και Τελικές σκέψεις

Στο πλαίσιο του διαχωρισμού αυτού ο τύπος και τα

κρατικά μέσα ενημέρωσης μπορούν να ρίξουν τα «φώτα» των προβολών τους μόνο στη δημόσια σφαίρα. (Πρόσωπα του πολιτικού - καλλιτεχνικού - αθλητικού κόσμου κ.λ.π.) Φωτογραφία και ρεπορτάζ βουλευτή ομιλούντος σε κεντρική πλατεία, φωτογραφία από έκθεση πινάκων ζωγραφικής κ.λ.π.)

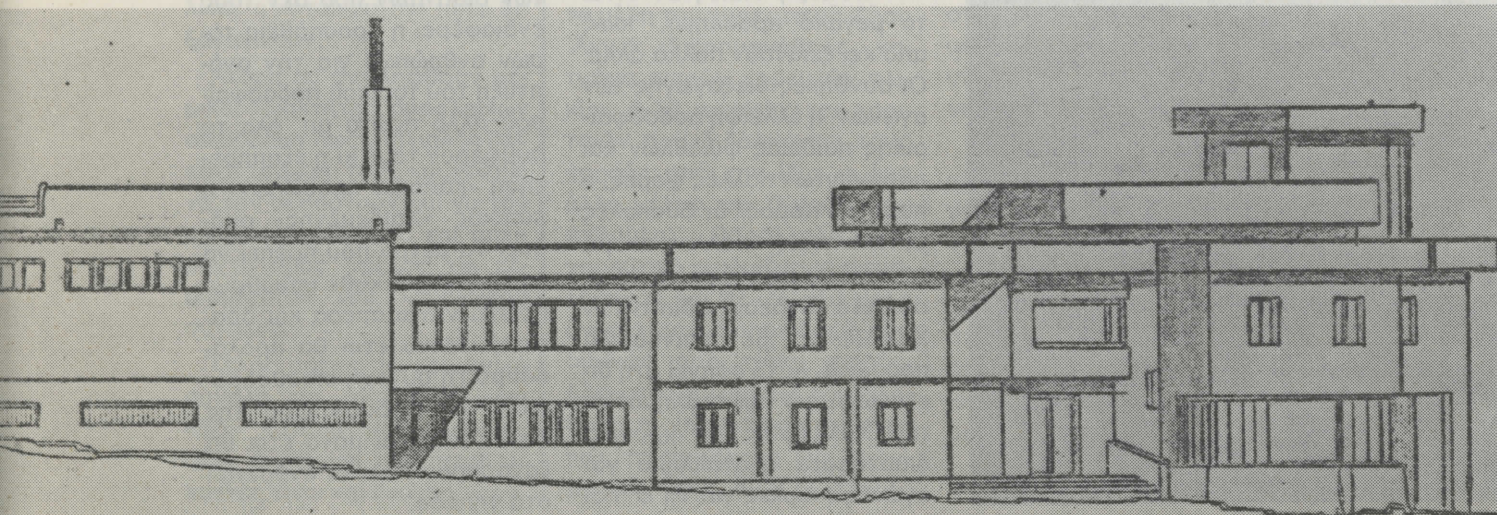
Η ιδιωτική σφαίρα μένει απρόσιτη. (Στα ίδια πρόσωπα απαγόρευση δημοσίευσης φωτογραφίας γνωστού πολιτικού ημίγυμνου στη κρεββατοκάμαρά του ή απαγόρευση δημοσίευσης ερωτικής αλληλογραφίας π.χ. ηθοποιού και αν έχει πεθάνει ακόμη).

Για τους ιδιώτες ισχύει απόλυτα η αρχή της απαγόρευσης της δημοσίευσης. Π.Χ. δεν μπορεί κάποιος να φωτογραφήσει κάποιον μεθυσμένο και να του κολλήσει τη φωτογραφία σε καμιά βιτρίνα ή να τον αποτυπώσει στην ετικέτα φιέλης κρασιού.

Ακόμα η δημοσίευση φωτογραφίας ή πληροφοριών για την ιδιωτική ζωή πολιτευόμενου καλλιτέχνη, επιστήμονα, αθλητή θα κριθεί με διαφορετικό κριτήριο απ' ότι δημοσίευμα που αναφέρεται σε πρόσωπα που δεν συμμετέχουν στο δημόσιο βίο.

Η διάκριση αυτή μεταξύ δημόσιας και ιδιωτικής σφαίρας δίνει κατά το μάλλον ή ήττον το μέτρο με το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι να **δεχόμαστε την ενόχληση της δημοσιότητας που δίνει ο τύπος και η τηλεόραση** σχετικά με τις εκδηλώσεις κατονομαζομένων προσώπων.

Καζάνης - Τριαντάφυλλος



Το ποδόσφαιρο στη Νικήτη

Πάνε πάνω από δέκα χρόνια που το ποδόσφαιρο στη Νικήτη μένει στάσιμο. Δέκα χρόνια στη Β' Ερασιτεχνική κατηγορία. Πολλές φορές μάλιστα κινδύνεψε να πέσει και στη Γ' κατηγορία. Τι άραγε να φταίει και το ποδόσφαιρο στο χωριό μας έχει μείνει στάσιμο; Ένα ερώτημα που αποσχολεί πολλούς Νικητιανούς και πολλούς Χαλκιδικιώτες, οι οποίοι γνώριζαν τι ποδόσφαιρο διέθετε κάποτε η Νικήτη. Μία από τις καλύτερες αν όχι η καλύτερη ομάδα της Χαλκιδικής να έχει γίνει κομπάρσος του Χαλκιδικιώτικου ποδοσφαίρου.

Πολλά αίτια μπορούν να βρεθούν ώστε να δικαιολογηθούν αυτή την παρακμή του ποδοσφαίρου στη Νικήτη. Αλλά καλύτερα να τα πάρουμε ένα - ένα.

1) α) Το σπουδαιότερο είναι οι ίδιοι οι ποδοσφαιριστές, δύο ή τρεις είναι αυτοί που αγωνίζονται για την φανέλλα, και για το χωριό τους, οι άλλοι αγωνίζονται μόνο για προσωπικούς τους λόγους.

β) Δεν έχουν το αίσθημα ευθύνης που τους βαραίνει για την ομάδα τους, διότι όταν έχει αγώνα την Κυριακή οι περισσότεροι το Σάββατο γυρίζουν στα σπίτια τους μετά τις 1.00 μ.μ. και πολλές φορές έχοντας καταναλώσει αρκετή ρετσίνα.

γ) Δεν πηγαίνουν στις προπονήσεις τουλάχιστον φέτος υπάρχει προπονητής και κάθονται στις καφετερίες. Δεν μιλώ φυσικά για εκείνους που εργάζονται και είναι αδύνατο λογικά να μην κάνουν προπονήσεις.

Τώρα για να σταθεί κανείς μέσα στο γήπεδο χρειάζεται

να έχει άριστη φυσική κατάσταση. Αυτό άλλωστε στα τελευταία χρόνια έχει αποδειχθεί πολλές φορές ενώ στο πρώτο ημίχρονο η ομάδα ή κερδίζει ή είναι ισοπαλία στο δεύτερο πάντοτε χάνει

δ) Οι αγώνες κερδίζονται μόνο με παλληκάρια και όχι με κυρίες. Πολλοί λίγοι είναι αυτοί που τα δίνουν όλα για την νίκη, θάζουν το πόδι τους στη φωτιά και γενικά ιδρώνουν για την φανέλλα.

2) Η έλλειψη του φιλάθλου κόσμου στο γήπεδο. Ίσως να μπορούν να δικαιολογηθούν με το ότι δεν υπάρχει καλή ομάδα και έχουν απογοητευθεί από τις συνεχείς ταπεινώσεις και μέσα στο χωριό τους, αλλά πρέπει να ξέρουν ότι πάρα πολλοί αγώνες έχουν κερδιθεί από τους φιλάθλους και τώρα που περνάει αυτή την περίοδο της παρακμής τους χρειαζόμαστε περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

3) Το έμφυχο υλικό. Δεν μπορούμε να πούμε ότι σήμερα έχουμε στην ομάδα μεγάλους ή τουλάχιστον καλούς ποδοσφαιριστές. Υπήρχαν ωρισμένοι καλοί παίκτες που δόθηκαν σε άλλες ομάδες και δεν έχει βγει στο προσκήνιο ούτε ένας νέος καλός παίκτης. Πρέπει να βρεθεί μια λύση ώστε να γυρίσουν πίσω αυτοί που αγωνίζονται σε άλλες ομάδες.

Φέτος ως ελπίσουμε ότι με τον προπονητή Αγγελίδη Βασίλειο παλαιό ποδοσφαιριστή του ΠΑΟΚ και το Διοικητικό Συμβούλιο οι οποίοι είναι άξιοι συγχαρητηρίων για την προσπάθεια και το ζήλο που δείχνουν να πάμε καλύτερα από κάθε άλλη χρονιά.

Ένας ποδοσφαιριστής



Η ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Κάνοντας μια σύγκριση του ποδοσφαίρου της Χαλκιδικής με το ποδόσφαιρο της υπόλοιπης βόρειας Ελλάδας είμαστε υποχρεωμένοι να παραδεχτούμε πως εξακολουθούμε να βρισκόμαστε αρκετά θήματα πίσω. Πολλοί είναι οι λόγοι που οδηγούν σε μια τέτοια διαπίστωση, λόγοι που ξεκινάνε από τους ανασταλτικούς εκείνους παράγοντες που εμποδίζουν την ανάπτυξη του Χαλκιδικιώτικου ποδοσφαίρου. Ένας απ' αυτούς, αρκετά σημαντικός μάλιστα, είναι κι η διαιτησία.

Το κακό χρονίζει και θα εξακολουθεί να χρονίζει αν δεν ληφθούν σύντομα μέτρα. Η προσπάθεια τόσων ανθρώπων - διοικούντων, προπονητών και παικτών - κινδυνεύει κάθε στιγμή να τιναχτεί στον αέρα από τις αλλοπρόσαλλες, εξοργιστικές και καταδικαστικές συνάμα διαιτησίες.

Οι κακές διαιτησίες δεν είναι βέβαια κάτι το καινούργιο στον χώρο του ποδοσφαίρου. Όμως οι με το «έτσι θέλω» καταδικές σωματείων από διαιτητές απογοητεύουν, εξοργίζουν κι οδηγούν καμιά φορά σε διαμάχες ολόκληρων χωριών. Το γεγονός έχει βαθύτερα αίτια. Για έναν που έχει ασχοληθεί με το Χαλκιδικιώτικο ποδόσφαιρο δεν είναι δύσκολο να τα εντοπίσει.

Η έλλειψη διαιτητών, η όχι καλή επιμόρφωσή τους σε θέματα διαιτησίας, ο ορισμός κι όχι η κλήρωση διαιτητών σε αγώνες πρωταθλήματος και Κυπέλλου κι οι στενές σχέσεις διαιτητών - παραγόντων των ομάδων οδηγούν σε κακές διαιτησίες και πολλές φορές στην ηθελημένη καταδίκη κάποιου σωματείου.

Η έλλειψη διαιτητών είναι το μεγάλο πρόβλημα. Ίσως από κει ξεκινούν πολλά άλλα. Οι συνθήκες διεξαγωγής των αγώνων, η έλλειψη ποδοσφαιρικής παιδείας φιλάθλων και παραγόντων πολλές φορές, ο παραγωντισμός, οι δύσκολες μετακινήσεις κι άλλες ακόμα αιτίες δεν αφήνουν να παισιωθεί ο σύνδεσμος διαιτητών Χαλκιδικής με καινούργια πρόσωπα. Αυτό οδηγεί στη διεξαγωγή των πρωταθλημάτων της Χαλκιδικής σε χρονικά διαστήματα ακατάλληλα για αγώνες (κυρίως για τη Β' και

τη Γ' κατηγορία), στον ορισμό και όχι στην κλήρωση διαιτητών κι ακόμα - κι αυτό είναι πολύ σπουδαίο - στη μη δυνατότητα τιμωρίας κάποιου διαιτητή που θα σφάλλει αφού δεν θα υπάρχουν αρκετοί άλλοι για να γίνουν οι αγώνες. Έτσι ένας διαιτητής χωρίς ουσιαστικά προσόντα προωθείται εύκολα σε ανώτερες κατηγορίες, γίνεται ρυθμιστής του πρωταθλήματος και ουσιαστικά μπορεί να κάνει «ότι θέλει» τόσο παρασκηνιακά όσο και κατά τη διάρκεια ενός αγώνα.

Εκείνο που εξοργίζει τον σωστό φιλάθλο, τον σωστό παράγοντα δεν είναι τόσο τα λάθη της διαιτησίας - ανθρώπινα άλλωστε είναι - όσο η φανερό μεροληπτική στάση κάποιου διαιτητή σε βάρος ενός σωματείου. Και παραδείγματα τέτοια, δυστυχώς, υπάρχουν πολλά. Τότε οι άνθρωποι που ασχολούνται με το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο και προσφέρουν από τη τσέπη τους για κάτι καλύτερο απογοητεύονται, αισθάνονται πως τους κοροϊδεύουν, πως μερικοί κερδίζουν σε βάρος τους και φυσικά τους τέλος σταματάνε να ασχολούνται μ' αυτό. Έτσι δικαιολογείται το γεγονός πως τα τελευταία χρόνια όλο και λιγότεροι άνθρωποι είναι διατεθημένοι να ασχοληθούν με το ποδόσφαιρο.

Το κακό τα τελευταία χρόνια παράγινε. Δεν θα πρέπει να παραγνωρίσουμε το γεγονός πως υπάρχουν και στη Χαλκιδική σωστοί διαιτητές και πρώτα απ' όλα σωστοί άνθρωποι. Όμως κι αυτοί χάνονται μέσα στη μεγάλη πλειοψηφία των κακών διαιτητών, των διαιτητών που δεν τους ενδιαφέρει η προσπάθεια τόσων ανθρώπων για την ανάπτυξη του τοπικού ποδοσφαίρου αλλά πρώτα απ' όλα το συμφέρον τους κι η εξυπηρέτηση «κάποιων προσώπων» ή κάποιας «Χαϊδεμένης» ομάδας. Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από κάθε υπεύθυνο πρέπει να είναι άμεσα και δραστικά. Μόνο έτσι θα προλάβουμε τη συνεχή οπισθοδρομική του ποδοσφαίρου της Χαλκιδικής και μόνο έτσι θα ξανάρθουν πάλι οι άνθρωποι στα γήπεδα.

Ιωακ. Χονδρογιώργης

«Καταπατήσεις αιγιαλού στην περιοχή μας»

Άλλοτε, που τα παραλιακά χωράφια ανήκαν όλα σε Νικητιανούς, δεν υπήρχε πρόβλημα να περάσει ή να πάει κανείς στις παραλίες μας.

Σήμερα όμως, που τα περισσότερα οικοπέδα έχουν πουληθεί, η κατάσταση είναι τελειώς διαφορετική.

Τα οικοπέδα που πουλήθηκαν σε ξένους όπως όλοι γνωρίζουμε φράχτηκαν και μερικοί νέοι ιδιοκτήτες δεν αρκέστηκαν μόνο στο καθαρό οικόπεδο, αλλά καταβρόχθισαν και εγκλώβισαν μέσα στα σύρματα, μέρος του αιγιαλού και πεύκα. Έτσι το μπάσιμο σε παραλία ή η έξοδος από παραλία δυσκόλεψαν και σε μερικές περιπτώσεις πρέπει να περπατήσει κανείς αρκετά μέχρι να βρει διέξοδο σε κανένα λάκκο ή σε ξέφραγο ακόμα χωράφι που ανήκει σε Νικητιανό!

Σαν Ε.Ε. αποκαλύψαμε και καταγγείλαμε μια χτυπητή περίπτωση καταπάτησης αιγιαλού που συνοδεύονταν με καταστροφή πεύκων, θάμνων και αλλοίωση φυσικού περιβάλλοντος.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες προς τις οποίες κάναμε την καταγγελία πιστεύουμε – εκτός από την τιμωρία των υπευθύνων – πως πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την αποθάρρυνση των καταπατητών και την πρόληψη της παράβασης, γιατί αν αποκαλυφτεί εκ των υστέρων η καταπάτηση, η ζημιά που έγινε δεν επανορθώνεται. Μπορεί βέβαια τα παλούκια να πεταχτούν, αν πρόκειται για φράξιμο μόνο, αλλά τα πεύκα και οι θάμνοι που ξήλωσε ο καταπατητής τότε θα ξαναγίνουν;

Ακόμη αν αντιληφθούν μερικοί ιδιοκτήτες παραλιακών οικοπέδων πως ο αιγιαλός δεν είναι τσιφλίκι τους και πρέπει να τον σεβαστούν και να τον αφήσουν ελεύθερο και απείραχτο προς όφελος και εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

Τέλος πρέπει το κοινωνικό σύνολο να αντιληφθεί ότι κάθε καταπάτηση αιγιαλού, κάθε αλλοίωση του περιβάλλοντος είναι και δική του υπό-

θεση που δεν πρέπει να την προσπερνά αδιαφορώντας και να ζητά από τους άλλους να επέμβουν. Ο νέος νόμος δίνει την δυνατότητα στην τοπική αυτοδιοίκηση αλλά και στους ίδιους τους κατοίκους να συστήσουν επιτροπές και να πάρουν αυτοί την υπόθεση στα χέρια τους. Ας μην τα περιμένουμε λοιπόν όλα από τους άλλους. Ας ξεκινήσουμε εμείς πρώτοι στο τόπο μας την εφαρμογή του νόμου αυτού για να σώσουμε ότι μπορεί να σωθεί για να στείλουμε κάθε κατεργάρη στο πάγκο του και να ξεκινήσουμε για μια σωστή χρήση της γης που θα δίνει τη δυνατότητα στο κοινωνικό σύνολο να ζει και να αναπτύσσεται σε αρμονία με το περιβάλλον.

Ιστορικές μνήμες

Γράφει ο Κώστας Καρακुरιαζής

Πυργετός, 6 Μάρτη του 1907.

Ο φλογερός κήρυκας του σοσιαλισμού, ο έξοχος αγωνιστής της αγροτιάς Μαρίνος Αντύπας πέφτει νεκρός από το δολοφονικό χέρι του πληρωμένου από τους τσιφλικάδες φονιά Γιάννη Κυριακού.

Η δολοφονία του θ' ανοίξει το δρόμο του έντονου αγώνα της αγροτιάς για την απαλλοτρίωση των τσιφλικιών.

Μάρτης 1910. Η αγωνιστική κινητοποίηση των «λευκών σκλάβων» των κολλήγων του Θεσσαλικού κάμπου βρίσκεται στο αποκορύφωμά της. Τα γεγονότα του ξεσηκωμού έρχονται γρήγορα κι απανωτά.

Οι «λευκοί σκλάβοι» μπρο-

στά στην προκλητική αδιαφορία της κυβέρνησης οργανώνονται μαζικά. Γεννιέται το πρώτο δυναμικό κύτταρο της συνδικαλιστικής τους υπόστασης. Ο αγροτικός Σύλλογος Πεδινού, που στα επόμενα χρόνια θα κληθεί να πάρει τη μορφή Ομοσπονδίας των αγροτικών συλλόγων για να καθοδηγεί το αγροτικό κίνημα σε νέους διεκδικητικούς αγώνες.

Οι ειρηνικοί και άοπλοι αγρότες ετοιμάζουν συνεδρία και αντιπαρατάσσονται στους πάνοπλους τσολιάδες της αιματοβαμμένης Κυβέρνησης Δραγούμη διαδηλώνοντας την πίστη τους στον αγώνα για τη λευτεριά, για κοινωνική απελευθέρωση.

Ο αγώνας κλιμακώνεται στο χωριό και στην πόλη, στα συνέδρια και στη βουλή. Οι αστικοτσιφλικάδες όμως της Αθήνας των κολληλάδων για λευτεριά που ακούγονται στα μαζικά συλλαλητήρια της Καρδίτσας, των Σοφάδων, των Τρικάλων, της Λάρισας και του Κιλελέρ. Το Κιλελέρ θ' αποτελέσει στη συνέχεια για πολλές δεκαετίες σύμβολο ενότητας και πάλης της αγροτικής τάξης ενάντια στο αστικοτσιφλικάδικο κατεστημένο που θα επιχειρήσει να τους μεταβάλει σε φτωχούς κολληγούς του διεθνούς κεφαλαίου.

1983. Ο αγώνας που άρχισε από ένα αιώνα πάνω για την αναγνώριση του δικαίου της παραχώρησης των τσιφλικιών στους φυσικούς τους ιδιοκτήτες, τους αγρότες δικαιώνεται. Οι εκατόμβες της αγροτικής τάξης ανοίγουν τώρα το δρόμο για την μεγάλη ιστορική αλλαγή στον αγροτικό χώρο, για ένα αυτοδύναμο μαζικό γνήσιο συνεταιριστικό αγροτικό κίνημα, για την απόδοση των τσιφλικιών των βασιλικών και των μοναστηριακών κτημάτων στους φυσικούς τους ιδιοκτήτες, τους αγρότες, κάνοντας πράξη την κοινωνική απελευθέρωση των «λευκών σκλάβων» και αναγνώριση του αγώνα της αγροτιάς την κοινωνική δικαιοσύνη.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΝΙΚΗΤΗΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

σεις άλλων κοινοτήτων του Νομού μας.

Αξιοσημείωτη υπήρξε η εμφάνιση του χορευτικού στη γιορτή της σαρδέλας στα Νέα Μουδανιά όπου το κοινό την επιδοκίμασε. Γεγονός είναι ότι υπήρχε μία ομοιομορφία στο σύνολο με αποτέλεσμα να έχει επιτυχία η χορευτική μας παρουσία. Ένα σημαντικό γεγονός ήταν επίσης η κάλυψη απ' την τηλεόραση του συγκροτήματος της Νικήτης τον Μάιο που πέρασε. Η παράσταση δόθηκε εν όψει του πολιτιστικού Συνεδρίου για την Τουριστική ανάπτυξη της Χαλκιδικής που γινόταν τότε στα Νέα Μουδανιά.

Φέτος με πρόταση ενός από τα μέλη του χορευτικού (ζήση Άννα) δημιουργήθηκε και τμήμα μικρών χορευτών ηλικίας 9-12 αγοριών και κοριτσιών που διδάσκονται τους χορούς από την ίδια κι ένα άλλο μέλος την (Καραδήμου Ανθούλα). Παράλληλα στο χορευτικό συγκρότημα προστέθηκαν και πέντα νέα μέλη αγόρια για τις απαιτήσεις ορισμένων από τους χορούς. Λόγω της αυξήσεως του πλήθους το χορευτικό αντιμετώπιζε το πρόβλημα της ενδυμασίας. Δηλ. ενώ οι στολές

αφθονούν στη Νικήτη η διάθεση των χωριανών να μας βοηθήσουν ήταν ελάχιστη με αποτέλεσμα με δυσκολία να συγκεντρώνουμε μόλις 10 στολές. (Στο χωριό υπάρχουν τουλάχιστον πενήντα (50)). Κι ασφαλώς με την αύξηση των μελών το πρόβλημα πήρε μεγαλύτερες διαστάσεις.

Σαν λύση υπήρξε η πρόταση των μελών του χορευτικού για αγορά στολών. Για την εκπλήρωση αυτού του σκοπού όμως χρειάζονται πολλά χρήματα που ούτε ο Σίθωνας ούτε το Υπουργείο είναι σε θέση να δώσουν. Κι έτσι δημιουργήθηκε νέο πρόβλημα σχετικά με την ανεύρεση χρημάτων. Η ιδέα λοιπόν ενός μελλοντικού χορού θα έλυνε αυτό το πρόβλημα. Έτσι προγραμματίστηκε να γίνει από τα ίδια τα μέλη του χορευτικού και τον υπεύθυνό του Γιώργου Καζάνη.

Γι' αυτό παρακαλούνται τα μέλη του ΣΙΘΩΝΑ – και αναγνώστες αυτής της εφημερίδας – αλλά κι οι άλλοι χωριανοί να μας ενισχύσουν οικονομικά με την προσέλευσή τους στο χορό. (Αλλά και οποιασδήποτε άλλης μορφής ενίσχυση θα ήταν καλοδεχούμενη).

Ευχαριστούμε
ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΥ

Λαϊκή Επιμόρφωση

Στη περιοχή μας η Λαϊκή επιμόρφωση, γνωστή και σαν ΝΕΛΕ (Νομαρχιακή Επιτροπή Λαϊκής Επιμόρφωσης), πολύ μικρή δραστηριότητα έχει να επιδείξει.

Κάποια σποραδικά μαθήματα κοπτικής ραπτικής και κάποια φροντιστηριακά μαθήματα στους μαθητές του Λυκείου απ' τους ίδιους τους καθηγητές τους δεν μπορούν βέβαια σε καμιά περίπτωση να

θεωρηθούν λαϊκή επιμόρφωση. Μάλλον προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν την ύπαρξη της για να μπορούν έτσι κάποιοι να αρμέγουν τον κρατικό καρβανά.

Σήμερα όμως η Λαϊκή επιμόρφωση άρχισε να βρίσκει το δρόμο της. Η καινούργια δομή της λειτουργίας της και οι καινούργιοι στόχοι της προσδίνουν μια τέτοια δυναμική που είναι ικανή να την βγάλει απ'

Ένας «νέος» θεσμός

την αφάνεια και να την μετατρέψει σε ένα καινούργιο παράγοντα της κοινωνικής μας ανάπτυξης.

Η παλιά δομή ήθελε την ΝΕΛΕ ένα συμβούλιο ασχέτων γερόντων σχεδόν ξεκομμένων από την λειτουργία της κοινωνίας. Η καινούργια ΝΕΛΕ απαρτίζεται από εκπροσώπους όλων των μαζικών φορέων και των κρατικών υπηρεσιών που έχουν σχέση με την επιμόρφωση. Ο καινούργιος κανονισμός την θέλει αποκεντρωμένο όργανο του νόμου μας και την δίνει την δυνατότητα επιλογής και σύνταξης προγραμμάτων σύμφωνα με τις κατά τόπο ανάγκες.

Το Συμβούλιο λαϊκής Επιμόρφωσης (ΣΛΕ) ένα καινούργιο όργανο που θα απαρτίζεται από πέντε ειδικά επιλεγμένες προσωπικότητες και θα απασχολείται επαγγελματικά με τη λαϊκή επιμόρφωση σε συνεργασία με τις επιτροπές κέντρων λαϊκής επιμόρφωσης που απαρτίζονται από εκπροσώπους μαζικών φορέων αναλαμβάνει την διερεύνηση των αναγκών κάθε περιοχής την σύνταξη των προγραμμάτων την εισήγηση και την εκτέλεσή τους, αφού εγκριθούν από τη ΝΕΛΕ.

Μιά τέτοια διαδικασία όπου συμμετέχουν εκπρόσωποι των μαζικών φορέων σε επίπεδο νομού αλλά και χωριού πιστεύουμε ότι είναι σε θέση να μετατρέψει την Λαϊκή επιμόρφωση σε ένα δεύτερο σχολείο όπου ο κάθε πολίτης

θα μπορεί ελεύθερα κι' αυτός να συμμετέχει, να επιλέγει τα μαθήματα, το δάσκαλο, το χρόνο, τόπο και τη μέθοδο της διδασκαλίας σ' ένα σχολικό όπου θα κυριαρχεί ο διάλογος και θα εξαλειφθεί η γνωστή σχέση διδάσκοντος - διδασκόμενου.

Στη πρώτη συνδιάσκεψη Νομαρχιακών επιτροπών λαϊκής επιμόρφωσης κεντρικής και δυτικής Μακεδονίας στην οποία συμμετείχαν και εκπρόσωποι του νομού μας, ύστερα από μια διαδικασία δύο ημερών με εισηγήσεις, διάλογο και ανταλλαγή εμπειριών και απόψεων, καθορίστηκαν οι στόχοι της Λαϊκής επιμόρφωσης με τη νέα μορφή.

Τονίστηκε ότι σήμερα που υπάρχει έντονο το πρόβλημα της ανεργίας μπαίνει επιτακτικά η ανάγκη λειτουργίας τμημάτων που θα βοηθήσουν στην απασχόληση προσφέροντας καινούργιες γνώσεις, βελτιώνοντας και συμπληρώνοντας αυτές που υπάρχουν.

Βασικός στόχος της Λαϊκής επιμόρφωσης όμως είναι μια συνεχή εκπαίδευση που διαρκεί όσο και η ζωή του ανθρώπου και αποβλέπει στην ανάπτυξη της κριτικής σκέψης του προβληματισμού πάνω σ' όλα τα κοινωνικά πολιτικά και πολιτιστικά προβλήματα. Έτσι ώστε οι πολίτες, άνδρες και γυναίκες, να συμμετέχουν ενεργά στη λήψη των αποφάσεων και στην ανάπτυξη νέων θεσμών για μια καλύτερη κοινωνία.

Εταιρεία Λαϊκής Βάσης

Συνέχεια από την 1η σελ.

Έτσι μόνο θα τον σώσουμε απ' την καταστροφή που τον οδηγεί η κερδοσκοπία των αετονύχηδων. Έτσι μόνο θα πετύχουμε την σωστή μας αποδοτική οικονομική ανάπτυξη του τουρισμού. Έτσι μόνο θα βρουν οι νέοι μας δουλειά και το χωριό μας έσοδα.

Και μπορούμε να το πετύχουμε γιατί η πολιτεία μας δίνει όλα τα εφόδια και εμείς έχουμε όλες τις δυνατότητες αρκεί να το θελήσουμε και να το τολμήσουμε.

Επειδή λοιπόν και θέλουμε και τολμούμε ξεκινήσαμε τη διαδικασία ίδρυσης μιας Εταιρείας Λαϊκής βάσης που σε πρώτη φάση θα αναλάβει την κατασκευή και λειτουργία τουριστικής μονάδας στην έκταση του ΕΟΤ στον Αϊ Γιάννη.

Απ' την πλευρά τη η πολιτεία με το νόμο για τις Εταιρείες λαϊκής βάσης που ετοιμάζει με την παραχώρηση της έκτασης από τον ΕΟΤ με τον οποίο ξεκινήσαμε διαπραγματεύσεις και την οικονομική ενίσχυση που μας παρέχει (πριμοδότηση και δάνειο μέχρι 85%), μας δίνει σημαντικά εφόδια για το ξεκίνημα μας αυτό. Σε μας μένει πλέον η ευθύνη να προσφέρουμε έστω και απ' το υστέρημά μας για την ίδρυση της Εταιρείας λαϊκής βάσης «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ» Α.Ε. Ήδη πολλοί κάτοικοι έχουν δώσει αρκετά χρήματα για αγορά μετοχών ενώ από τις μέχρι τώρα δηλώσεις συμμετοχής έχει ήδη καλυφθεί το απαραίτητο ποσό των 5.000.000 δραχμών. Η κοινότητα, ο Μελισσοκομικός και Ελαιουργικός συνεταιρισμός αποφάσισαν να συμμετάσχουν και αυτοί και μένουν μόνο ο γεωργικός και ο δασικός συνεταιρισμός που δεν αποφάσισαν ακόμη.

Πιστεύουμε και ελπίζουμε πως και η δική τους απόφαση θα είναι θετική. Όπως θετική θέλουμε και ελπίζουμε ότι θα είναι και η απόφαση κάθε Νικητιανού.

Είναι ανάγκη για τη Νικήτη να γίνει αυτή η Εταιρεία λαϊκής βάσης και αφού η Νικήτη αποφάσισε να γίνει τίποτα πλέον δεν μπορεί να τη σταματήσει.

Για να προστατέψουμε το τόπο μας απ' τη καταστροφή και τους αετονύχηδες.

Για να πετύχουμε στο τόπο σωστή τουριστική ανάπτυξη

Για να δώσουμε έσοδα στο χωριό μας

Για να βρουν δουλειά οι νέοι μας

ΠΡΕΠΕΙ

Όλοι οι Νικητιανοί να γίνουμε μέτοχοι της Εταιρείας λαϊκής βάσης.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΝΙΚΗΤΗΣ» Α.Ε.

Δηλώσεις συμμετοχής μόνο από Νικητιανούς μέχρι 30-6-83

Πληροφορίες Γατσούλια Δημήτρη, Νικήτη τηλ. 0375 - 22595

Μάντσιο Αντώνη Θεσ/νίκη 269.951

Εκδρομή στη Ρουμανία

Ο Σίθωνας οργανώνει 5ήμερη εκδρομή στη Ρουμανία στο διάστημα από Σάββατο 30 Απριλίου (Λαζαροσάββατο) μέχρι Τετάρτη 4 Μάη (Μεγάλη Τετάρτη).

Στην εκδρομή προβλέπονται 4 διανυκτερεύσεις (μία στο Ρουσέ, δύο στο Βουκουρέστι και μία στη Σόφια), επίσκεψη σε πολλά αξιοθέατα και ειδικά για τους μελισσοτρόφους επίσκεψη σε πρότυπη Ρουμανική μελισσοκομική μονάδα.

Η εκδρομή θα στοιχίσει 10.700 δρχ. το άτομο και καλύπτει μεταφορά, βίζα και ξενοδοχείο με πρωινό - γεύμα και δείπνο.

Περισσότερες πληροφορίες και δηλώσεις στους:

ΤΖΙΤΖΙΟ ΘΑΝΑΣΗ τηλ. 22.634

ΝΙΚΟ ΚΟΥΡΜΠΕΤΗ τηλ. 22.645

ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΖΑΝΗ τηλ. 22.314

ΓΙΩΡΓΟ ΚΟΜΠΟΥΡΗ τηλ. 31 - 222.022